

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא לח.

עין משפט
נר מצוה

י' א' מ"י פ"א מהלכות
ת"ת הלכה י' סמג
עשין י' ע"ש ע"ד ס'
רמז סעף ו'.

שיטת מקובצת

א' ראה שבע מצות וכו'.
משמע דכל שמקימין
שבע מצות דינא אצלנו
כדינו אצלם. ומעתה
הגדרות בדברי דתות
ונמוסין (מאירי ז"ל):
א' ממונא לישראל כלומר
ראה שאכזרים ולב רע
להם וחשודים על כל
שהן מצויין משבע מצות
וכ"ש שאינן מצרים בצרת
אחיהם לפיכך נקנסם
הכתוב כדי שישמרו
שווייהן וכ"ז לא דברו
אלא על ד' אומות
וכתיב בהו לא תח"י כל
נשמה כי (ה"ר יהונתן
ז"ל): א' דבר זה אין
אנו מודיעים למלכות.
כ"ז מדברי הסדריוטות
הוא כלומר ובדבר הזה
נעשה חסד עמכם שלא
להודיעו למלכות (תלמיד
הר"פ ז"ל): ח' בין אדם
האדם. והיינו טעמא
האדם היו מיעוט אחר
מיעוט אדם היו מיעוט
האדם היו מיעוט כאומר
המיושן שבאדם כמו הדין
המיומנת שבידן ואין
מיעוט אחר מיעוט אלא
לרבות (הרא"ש ז"ל):

רבינו חננאל

שלא מהלכות הרשעה שני
סדריוטאות אצל חכמי
ישראל. פי' שרים ממונים
לעשות דין מהדיוטות.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דאם בן אבתוב רחמנא גבי מועד. וליכא למימר דכי כתב רחמנא רעהו בתם לפטור תם דהדיט בהקדש קאמי ומועד כדקאי קאי ולהכי לא כתביה גבי מועד * דלא חייביה רחמנא במועד אלא במקום שחייב בתם ולפטור לגמרי בשמיהם הדיוט בהקדש נמי לא אתי דא"כ לכתביה רחמנא גבי מועד דהוי רבותא טפי וגם ליכא למיטעי למדרשיה אלא לפטור וכ"כ בתם אלא ודאי מדלא כתב גבי מועד אתא רעהו לחייב תם בהקדש נוק שלם וה"ה שצא לפטור לגמרי תם בהקדש דהדיט וכיון דתם פטור מועד נמי פטור וה"ק קרא רעהו הוא דליכא חילוק בין תם למועד אצל כשאניו רעהו לא להדיט בהקדש חייב והקדש דהדיט פטור:

עמוד והתיר ממונא לישראל. משמע דוקא בענין זה שנגח ש' שור שלנו שור שלהם ולמ"ד

צ"פ בתרא (לקמן דף ק"ג). גול כעניי אסור ינחא אצל למ"ד מותר קשה: **מפארן הופיע ממונא לישראל.** פי' הקוטרס סביב

והחזיר המורה בכל האומות ולא קבלו משמע שר"ל דפארן נגלה לאומות וכן משמע בפרגוס ירושלמי דמתרגס מטורא דגנלא אתגלי לבני ישמעאל ופארן ארץ ישמעאל היא כדכתיב בהגר ותשג במדבר פארן ובריש מסכת ע"ז (דף ג' וסא') א"ת דגרסי מאי צעי בשעיר מאי צעי בפארן וקשה דשצת פ' ר"ע (ד' פט). משמע דפארן הוא סיני דקחשי ה' שמות שנקרא לו מדבר אין מדבר קדש מדבר פ